

1000 Brussel, 16 maart 2005
Wetstraat 16
Tel. 02/ 501 02 11

DE EERSTE MINISTER

**VERKLARING VAN EERSTE MINISTER GUY VERHOFSTADT BIJ DE 50STE VERJAARDAG VAN
YAD VASHEM.**

JERUZALEM, 16 MAART 2005.

Telkens als ik aan de Holocaust denk, zie ik voor mij dezelfde foto. Een kleine jongen in Auschwitz. Korte broek, pet op het hoofd. Met de handen in de lucht. Er staat niemand meer om hem heen. Hij staat alleen. Helemaal alleen. Kijkend in de loop van een geweer.

Het beeld is op mijn netvlies gebrand. Ik heb het gevoel dat de kleine jongen naar mij kijkt. Met onbegrijpende ogen. Hij vraagt mij: “Wat is er aan de hand? Waar zijn mijn ouders, mijn broers en zussen? Waarom doen mensen zoiets? Wat deed ik verkeerd?”

Het zijn vragen waarop ik geen antwoord weet. Iets wat niet te begrijpen valt. Het meest lijkt het nog op een ziekte. Een ziekte van de geest die het geweten doet wegrotten. De ziekte van het racisme, het antisemitisme, de xenofobie.

De jongen lijkt mij te vragen of ik die ziekte niet snel kan genezen. Zodat niemand ter wereld nog ooit een geweerloop op hem, op kinderen richt. Zekerheid kunnen we niet geven. Maar ik beloof hem dat ik heel mijn leven lang alles, alles zal doen om ervoor te zorgen dat dit nooit meer gebeuren zal. Mijn land heeft een actieplan tegen anti-semitisme in de steigers gezet en heeft gevraagd te mogen toetreden tot de International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research. 27 januari is voortaan ook de officiële herdenkingsdag van de Holocaust in België. Maar vooral zal ik met mijn kinderen naar Auschwitz, naar Yad Vashem, naar andere Holocaustmusea gaan om dezelfde ogen vol onbegrip te zien om één boodschap bij te brengen: “We zullen in de naam van tolerantie de intolerantie nooit meer tolereren”.